

Så er det, jeg spørger: Vil det ikke være rimeligt, at man overvejede at nedsatte den grænse, der hedder 1 års fængsel, til et lavere niveau i forbindelse med det udvalgsarbejde, der nu skal gennemføres?

Jeg synes, det ville være rimeligt, at man tog med i betragtningerne, om der skal drosles ned, for reelt vil de her sager ikke rigtig kunne blive afhjulpet af den lovændring, der blev vedtaget for nogle år siden. Det er det, jeg godt vil høre ministerens holdning til.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 55:

Forslag til folketingsbeslutning om en øget indsats mod indbrudskriminalitet.

Af Helge Adam Møller (KF) m.fl.
(Fremsat 29/11 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter beslutningsforslaget fra Det Konservative Folkeparti opfordres regeringen til i indværende folketingsår at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage de fornødne administrative ændringer, således at indbrudskriminalitet kan kriminaliseres med et selvstændigt gerningsindhold med en strafferamme på 4 år, således at det skal være muligt at varetægtsfængsle en indbrudstyv i op til en uge, når den pågældende pågribes under udøvelse af lovovertrædelsen eller umiddelbart herefter og sagens omstændigheder giver grundlag for mistanke om, at der er begået andre tilsvarende lovovertrædelser.

Lad mig sige det med samme: Indbrudstyper, navnlig i folks private hjem, er et alvorligt samfundsproblem. For ofret medfører indbruddet mange gener og ulemper, uanset om det, der stjæles, har stor værdi eller ej. Tyvens indtrængen på hjemmets enemærker må føles stærkt krænkende og undergrave tryghedsfølelsen. Genstande, der indgår i familiens dagligdag, og som ofte har betydelig affektionsværdi, forsvinder. Også samfundsværdier går tabt. Mange indbrudstyper kan bidrage til at svække respekten for retssystemet og tilliden til retshåndhævelsens effektivitet.

Det overordnede mål for en indsats mod indbrudstyper må derfor være at sikre såvel de menneskelige som de materielle værdier og at bekæmpe den utryghed, som indbrudstyperne medfører.

Allerede i dag gøres der en stor indsats på dette område. Politimyndighederne, Det Kriminalpræventive Råd og retsvæsenets øvrige aktører er i de forløbne år aktivt gået ind i kriminalitetsbekæmpelsen på dette område. Der er iværksat en lang række initiativer med henblik på at bekæmpe indbrudstyperne. Heller ikke for så vidt angår denne del af retshåndhævelsen, er der således på nogen måde tale om et forsømt område.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at Justitsministeriet i september måned 1993 nedsatte en initiativgruppe vedrørende bekæmpelse af indbrudskriminalitet. I arbejdsgruppen deltog Justitsministeriet, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren, Politimesterforeningen og Det Kriminalpræventive Råd.

Gruppen fik til opgave at kortlægge det eksisterende erfaringsmateriale på området og pege på initiativer, der kan fremme den kriminalpræventive indsats, og undersøge mulighederne for at styrke den efterforskningsmæssige indsats. Gruppens kortlægning på disse områder udmøntede sig i januar 1994 i Justitsministeriets handlingsplan om bekæmpelse af indbrudstyper.

De erfaringer, der er indhentet gennem årene, viser, at der ikke findes noget hurtigt og enkelt virkemiddel, som kan bekæmpe indbrudstyperne. En effektiv indsats forudsætter mange forskelligartede initiativer og et tæt samspil mellem de kriminalpræventive foranstaltninger, den målrettede efterforskningsmæssige indsats, hjælpen til ofrene og den overordnede vurdering og evaluering af virkningerne af indsatsen.